

producere meget Smør eller meget Flæsk, men at det, det kommer an paa, er at producere udmærkede Varer, første Klasses Varer, fordi det kun er paa den Maade, vi ere i Stand til at konkurrere paa det engelske Marked. Derfor siger jeg, at de højtærede Ministre kunne være ganske rolige for, at vi paa første Haand ere interesserede i ikke at dække over Bedragerier og ikke at sende usunde Varer paa Markedet, fordi det skader os selv mest, og at vi ville gøre, hvad der staar i vor Magt for at faa saa gode Varer frem som muligt. De ærede Ministre kunne altsaa være ganske rolige for, at vi ikke ønske en slappere Kontrol for at kunne stoppe syge og selvdøde Kreaturer i Publikum. Men de ærede Ministre maa indrømme mig, at naar Københavns Kødkontrol, som skaffer den saa mange Penge — og det er vel en af Hovedgrundene til, at man trykker sig ved at imødekomme vore Ønsker — ikke er bedre, end at vi i Vinter have set Eksempler paa, at der kan indføres Kadavere af Heste, som vi almindelige Mennesker i allerhøjeste Grad vilde være imod at bruge som Menneskeføde, og man saaledes har kunnet snydes i Aarevis, ser det ganske vist ud for os Landbrugere som Spilfægteri. Naar Kontrollen viser sig at være saa daarlig, som den har vist sig at være i de her fremdragne Tilfælde, forekommer det mig at være paa Tide, at vi faa Forandringer i dette Forhold. Vi have hørt de to ærede Ministre udtale sig i Princippet for en Forandring. Jeg vil haabe, at den maa komme, og at de ærede Ministre i Forening med Rigsdagen ville lægge deres Hoveder i Blød for at udfinde en Form, hvorunder vi kunne komme den ensidige Fortolkning af de nuværende Sundhedsvedtægter og den uheldige og utilfredsstillende Maade, hvorpaa de blive gennemførte, til Livs. Ere vi enige herom, naa vi ogsaa nok Maalet, uden at vi derfor træde det kommunale Selvstyre mere nær, end det er nødvendigt af Hensyn til hele Samfundets Interesser. Jeg har det bedste Haab herom, efter at jeg har hørt de ærede Ministre udtale sig, og vil blot yderligere pointere, at den højtærede Justitsminister ikke maa tro, at vi forlange noget for os selv ude paa Landet, eller at vi have Interesse af at faa en slappere Kontrol. Nej, tværtimod, vi have Øje for, at kunne vi ikke være første Mand paa det engelske Marked, hvad Varnes Kvalitet angaar, ere alle vi danske Landmænd herunder. Derfor sætte vi alt ind paa at gaa frem i Retning af gode Kvaliteter, i

det Haab, at Amerika og Australien ikke skulle være i Stand til at konkurrere med os paa dette Omraade. Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale denne Sag til den ærede Minister og haaber, at vi inden alt for længe maa komme til et praktisk Resultat.

Blem: Inden Diskussionen om denne Sag slutter, vil jeg gerne tillade mig at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Justitsminister for deres Stilling til Sagen. Jeg er vis paa, at Svaret fra Ministerbænken i Dag vil blive hilst hele Landet over med Glæde. Dette Andragende er vedtaget af de samvirkende danske Andelssvineslagteri-ers delegerede ved Generalforsamlingen i Odense, og disse delegerede mødte som Repræsentanter for 57,000 danske Landmænd, som i Forening eje disse 25 Slagterier. Det er altsaa en stor Kreds af Andragere, det gaar ud fra. Jeg vil derfor haabe, at vi allerede inden denne Samlings Slutning kunne faa en Forandring af dette Forhold.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger. For det første i Anledning af en Ytring fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) om, at jeg havde gjort gældende, at København stod paa Lovens Grund. Dette er ikke ganske korrekt, jeg har ikke haft Spørgsmaalet om, hvorledes Landbruget var stillet til den ene eller den anden Kommune, for Øje i dets Enkelt-heder, men har kun talt om Spørgsmaalet i al Almindelighed. For saa vidt det ærede Medlem endvidere gjorde den Betragtning gældende, at det ikke skulde være fornødent at foretage en Lovændring for at komme til det Resultat, som han ønskede, er jeg slet ikke enig med ham heri, og det var den ærede Ordfører jo heller ikke. Man kan finde de Bestemmelser, som København eller andre Byer have i deres Sundhedsvedtægter, urimelige; men jeg har aldrig hørt nogen betvivle, at de Bestemmelser, som fandtes i de forskellige Sundhedsvedtægter, og som vare approberede af Justitsministeriet, skulde være stridende mod Loven, i alt Fald kan jeg ikke se Sagen paa denne Maade. Jeg kan ikke se nogen anden Vej at komme frem paa end gennem en Lovforandring. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at hvis man blot ordnede Forholdene saaledes, at Byerne selv kom til at betale Gildet, som han udtrykte sig, vilde der intet være i Vejen. Ja, hvis Forholdet var